

Bruno Ferrero: Hit

A nagy esőhiány tikkadtá, szárazzá tette a földeket. A fák fájdalmasan hullatták megfakult, elsárgult leveleiket. A fű a réteken kiégett. Az emberek nyugtalanul kémlelték a tiszta, kobaltkék eget.

Mivel mind szárazabb hetek követték egymást, és hónapok óta egy csepp eső sem esett, a helybéli plébános az eső kegyelméért könyörögve rendhagyó imaóraára hívta az embereket a templom előtti térre.

A teret nagy sokaság töltötte be a megbeszélrt órára. Sokan hozták el magukkal hitüket jelképező tárgyaikat: a Bibliát, a keresztet.

A plébános végignézett az embereken, és tekintete megállapodott egy kislányon, aki teljes komolysággal ült az első sorban, és egy piros esernyőt tartott az ölében.

Imádkozni annyi, mint esőt kérni. Hinni annyi, mint esernyőt vinni magunkkal.

* * * * *

Loyolai szent Ignác: A teljes önátadás imája

Vedd el, Uram, egész szabadságomat.

Vedd el emlékezetemet, vedd el értelmemet, vedd el egész akaratomat.

Amim van és amit birtokolok, Te ajándékoztad nekem.

Most teljesen és egészen visszaadom neked,
és átadom, hogy Te irányítsd akaratod szerint.

Csak szeretetteddel ajándékozz meg kegyelmedben, és gazdag leszek,
s már nem keresek semmi mást. Ámen.

* * * * *

Kiadja a Szatmári Római Katolikus Püspökség
Szatmárnémeti – 2015

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőiknek
XII. évf., 2015. február

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából.

A betegekkel való találkozásban, betegségben vagy szeretteim betegsége idején, gyakran megtapasztalom, milyen nehéz kimondanunk: „Uram, legyen meg a Te akaratod!”

Saját gondjainkkal, nehézségeinkkel megterhelve próbálunk megoldást találni,

választ keresve a *Miért?*-re, és egyre inkább roskadunk bele a teherhordozásba. Amikor már mindent megpróbáltunk, saját belső harcainkat megvívtunk, akkor jutunk csak el oda, hogy magunkat teljesen az Úrra bízva, Rá hagyatkozva, Neki mindenünket átadva, felsóhajtsunk: „A mélységből kiáltok hozzád, Uram!” (Zsolt 130,1)

Ha a szenvedéseink miéért keressük, rossz úton járunk, ha viszont az értelmét, akkor gyakran kell feltekintenünk a kereszten függő Jézusra, keresnünk a vele való találkozást.

Az Úr pedig mindig vár minket örök szeretettel. Vár arra, hogy elhigyjük végre az Ő ígétét: „Ne félj, mert én veled vagyok!” (Iz 41,10) Az Úrra való teljes ráhagyatkozás, önátadás pedig meghozza azt örömet és vigasztalást, amit egyedül csak Ő tud megadni.

A minket örök szeretettel szerető Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva, kívánok minden beteg testvéremnek és segítőiknek sok kegyelmet a betegség, szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

*Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária
kórházreferens*

„Most hát ezt mondja az Úr, a teremtőd, Jákob, az alkotód, Izrael: Ne félj, mert megváltalak; neveden szólítalak: az enyém vagy. Ha tengereken kelsz át, veled leszek; és ha folyókon, nem borítanak el, ha tűzön kell átmenned, nem égsz meg, és a láng nem perzsel meg. Mert én, az Úr vagyok, a te Istened, Izrael Szentje, a Megváltód. Váltságodul odaadom Egyiptomot, Kust és Szebát cserébe érted. Mert drága vagy a szememben, mert becses vagy nekem és szeretlek.”

Iz 43,1-4a

Február 11-én ünnepeljük a Betegek Világnapját 1992-től kezdve, Szent II. János Pál pápa kezdeményezésére, aki az ellene elkövetett merényletet követően egyre inkább megtapasztalta a betegség keresztjét, s különös együttérzéssel fordult a betegekhez.

1858-ban ezen a napon jelent meg Szűz Mária a 14 éves Soubirous Szent Bernadette-nek, Lourdes, francia kis faluban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. A csoda helyén 1876-ban templomot építettek, amelynek IX. Pius pápa bazilika címet és előjogokat adományozott. Lourdes a világ legnagyobb Mária-búcsújáró helye, a reménység forrása. Szent II. János Pál pápa a világnap célját úgy határozta meg, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, illetve segítse elő a szenvedés megértését”.

Szentatyánk, Ferenc pápa idei Betegek Világnapjára írt üzenetében azok felé fordul, akik „a betegségük súlya alatt sajátos módon kapcsolódnak a szenvedő Krisztushoz”. A „szív bölcsessége” távlatában ír a pápa a betegeknek.

Ferenc pápa üzenetében azoknak a munkáját is méltatta, akik betegeket ápolnak. Olykor a betegágy melletti szolgálat fáradságos és nyomasztó tud lenni, főképpen akkor, ha hónapokon, éveken át húzódik, azonban az életszentség felé vezető úttá válhat – írja a Szentatya. A betegágy mellett eltöltött idő szent idő – olvasható az üzenetben.

„A szív és az elme olyan magatartása ez, melyet átjár a Szentlélek, és amely képes megnyílni a szenvedő testvérek előtt, felismerve bennünk Isten képét”.

Boldog Kalkuttai Teréz anya: Amikor a keresztre nézek

Amikor a keresztre nézek...

Jézus karjai kitárva,
hogy átöleljen engem,
feje lehajtva, hogy megcsókoljon,
lábai szorosán szögezve,
hogy szabaddá tegyen engem.
Vére kiöntve, hogy lelkemet mossa,
szíve szélesen kitárva,
hogy befogadjon engem.

Akkor tudom,
hogyan szeretett Jézus engem.

Gongáza Szent Alajos: Felajánlás az Istenanyának

Szűz Mária, Te vagy az én királynőm. Testemet és lelkemet ma, minden nap és halálom óráján a TE oltalmadba, különös gondviselésedbe, anyai szívedbe ajánlom! Neked ajánlom minden reményemet, minden örömet, minden gondolatomat és esendőségemet, életemet és halálomat. Közbenjárásod és érdemeid által eszközöld ki számomra a kegyelmet, hogy minden gondolatomban, szavamban és tettemben a Te isteni Fiadnak szent akaratát teljesítsem!

Részlet Pázmány Péter: A betegekért című írásából

„... Hatalmas Isten, emberi gyarlóságnak erős gyámola és oltalmazója, ki kezében vannak életünk határai: könyörgünk felségednek a te beteg szolgálóidért: vigasztald őket, bátorítsad és erősítsed, hogy jó néven vegyék és csendeszen szenvedjék látogatásidat. Gyógyítsd meg őket, szent nevedért, a reájok bocsátott csapásból, hogy megismérvén hozzájuk való jóvoltodat, méltó hálát adjanak irgalmasságodért, és atyai ostromozásod által öregbüljenek szerelmedben és félelmedben...”